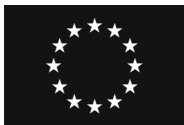

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Ülésdokumentum

16.2.2005

B6-0094/2005

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

a B6-0026/2004 és B6-0025/2004 számú szóbeli választ igénylő kérdésekhez
az Eljárási Szabályzat 108. cikkének 5. bekezdése alapján

előterjesztette: Anders Samuelsen

a Külügyi Bizottság nevében

a Nyugat-Balkánon zajló regionális integráció helyzetéről

az Európai Parlament állásfoglalása a Nyugat-Balkánon zajló regionális integráció helyzetéről

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Bizottság Délkelet-Európa stabilizációjáról és társulási folyamatáról szóló éves jelentésére (SAP),
 - tekintettel korábbi délkelet-európai országokról és a stabilizációs és társulási folyamatról szóló állásfoglalásaira, különös tekintettel a 2003 novemberi állásfoglalásra,
 - tekintettel a horvát miniszterelnök 2004. november 15-i történelmi jelentőségű szerbiai és montenegrói látogatására és ezen alkalomból történő közös nyilatkozat aláírására, amely kiemeli mindkét országnak az Európai Unióhoz való csatlakozás iránti elkötelezettségét valamint azon kívánságukat, hogy rendezzék a kiemelkedő jelentőségű kérdéseket, mint pl. a kisebbségek védelme, a szerb menekültek Horvátországba történő visszatérése és a háborúban eltűnt horvát állampolgárok holléte,
 - tekintettel a Külügyi Bizottságnak az Európai Újjáépítési Ügynökség megbízatásának meghosszabbításáról szóló jelentésére (A6-0031/2004)¹, valamint a Tanácsnak (B6-0026/04) és a Bizottságnak (B6-0025/04) feltett, szóbeli választ igénylő kérdésekre,
 - tekintettel Eljárási Szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az EU 1999-ben a nyugat-balkáni országok (Albánia, Bosznia és Hercegovina, Horvátország, Szerbia és Montenegró, valamint Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság számára útjára indította a stabilizációs és társulási folyamatot (SAP) azon stabilitási egyezményhez való fő hozzájárulásaként, amely stratégiai kereteket hoz létre ezen országok EU-val fenntartott kapcsolataiban és összekapcsolja az új szerződéses kapcsolatokat (stabilitási és társulási megállapodások (SAA)) és a támogatási programot (CARDS),
- B. mivel a kétoldalú kapcsolatok kiegészítik a többoldalú keretrendszert, amelyben a regionális együttműködés és a jószomszédi kapcsolatok kialakulása előfeltétele a konkrét taggá válásnak,
- C. mivel a (2000. júniusi és decemberi) feirai és nizzai Európai Tanács kifejezetten elismerte a SAP folyamatban részt vevő országok európai elhivatottságát és EU-tagjelölti képességét,
- D. mivel a kérdéses országok előrelépéseket tettek, de mivel számos kihívással kell még szembenézniük a teljes mértékig működő demokráciába és piacgazdaságba történő átmenetük befejezéséig, és mire képesek lesznek szoros kapcsolatot fenntartani az EU-val; és végül mivel európai elhivatottságuk ugyan vitathatatlan, de az ezen irányban történő

¹ P6_TA-PROV(2004)0056

előrelépés az egyes országok azon képességén fog múlni, hogy tudnak-e észrevehető javulást elérni,

- E. mivel Szerbia és Montenegró államszövetsége – amely az EU kezdeményezésére jött létre a demokratikus és gazdasági reformok folyamatának előmozdítása és az európai uniós integráció felgyorsítása érdekében – jelenleg nem felel meg az elvárásoknak,
- F. mivel a demokratikus Koszovó létrehozása nem csak a többség, hanem az összes ott élő népcsoport számára az EU célkitűzését kell képeznie, és mivel a jelenlegi és a jövőbeli segítségnyújtásnak ilyen elveken kell nyugodnia; mivel ezen törekvések eredményei nem kielégítőek; mivel a koszovói helyzet és a szerb és más nem albán közösségek megmaradt tagjai biztonságának elégtelensége – különösen a 2004. márciusi etnikai villongások kitörése után – szintén negatív hatással van a szerbiai helyzetre,
- G. tekintettel arra, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1244-es határozatának rendelkezéseit, amelyek a szerb és más menekültek koszovói városaikba történő visszatérésére vonatkoznak, nem mindig tartják tiszteletben,
- H. mivel a Szerbiában és Horvátországban az országon belül a lakóhelyét elhagyni kényszerült személyek (IDP-k) nagy száma további pénzügyi terhet ró mindkét országra,
- I. mivel az állam jellegű egységek jelenléte és folyamatosan fennálló megállapíthatatlan helyzetük hozzájárul a régió instabilitásához,
- J. mivel a daytoni megállapodásból származó jelenlegi intézményi keretrendszer ellehetetleníti Bosznia és Hercegovinát és az európai integráció gátját képezi,
- K. mivel a november 7-i népszavazás eredménytelensége Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban utat nyitott az Oridi Megállapodás teljeskörű végrehajtásához és felgyorsította az európai integráció ütemét,
- L. mivel a Horvátországgal megnyitásra kerülő csatlakozási tárgyalásokat az összes, a régióban található ország számára küldött pozitív jelnek kell tekinteni európai távlati kilátásaik vonatkozásában,
 - 1. hangsúlyozza, hogy összhangban az európai biztonsági stratégiával, amelynek az elfogadása 2004 decemberében esedékes, a Nyugat-Balkán az EU számára különösen kiemelt fontosságú régiót jelent, és hogy a régió jövőjéhez minden bizonnyal hozzátartozik az európai integráció, de ez a jövő nagyon nagy mértékben függ maguktól a régió országaitól,
 - 2. megjegyzi, hogy az európai integráció technikai mechanizmusainak politikai tulajdonlása és ismerete fontos elem, de az érintett intézményeket, különösen a választott testületeket (a régió országaiban) meg kell erősíteni, és elismeri, hogy ez további jelentős pénzügyi forrásokat fog igényelni,
 - 3. komoly aggodalmát fejezi ki a régióban tapasztalható gazdasági és társadalmi helyzet

miatt; hangsúlyozza, hogy ezen lényegi kérdés megoldása az egyik feltétele azon országok tartós fejlődésének; felhívja a kormányokat és az Európai Uniót, hogy a társadalmi és a gazdasági fejlődést emelje a legfőbb prioritások egyikévé,

4. emlékeztet arra, hogy Bosznia és Hercegovina, Horvátország, valamint Szerbia és Montenegró államfőinek 2002. júliusi csúcstalálkozóján közös nyilatkozatot fogadtak el a daytoni megállapodás végrehajtásáról, a határok megváltoztathatatlanságáról, a menekültek visszatérésének támogatásáról és az európai integrációs együttműködésről,
5. üdvözli a kisebbségek védelméről szóló 2004. november 15-én aláírt kétoldalú megállapodást Horvátország és Szerbia és Montenegró államközösség között, amely jelzi a felek hajlandóságát arra, hogy a nemzeti kisebbségeket a társadalmat gazdagító értéknek tekintse,

Bosznia és Hercegovina

6. megállapítja, hogy kilenc évvel a daytoni megállapodás aláírását követően a lényeges politikai problémák megoldatlanok maradtak, az ország súlyosan megosztott és a politikai stabilitás nagyon sérülékeny; azt a véleményt képviseli, hogy sürgősen szükség van új politikai kezdeményezésekre, amelyek az ott élő három népcsoportból származó, szomszédokként, fenntarthatóan békés módon élő emberek alulról felfelé kiépülő részvételen alapulnak,
7. felhívja a figyelmet az alábbi prioritásokra, amelyek még nem teljesültek: teljes körű együttműködés az ICTY-vel, biztonsági kérdések, intézményépítés, infrastruktúra, energia; üdvözli az EU azon döntését, amely szerint a NATO által vezetett SFOR-tól – amelynek 2004. december 2-án lejárt a megbízatása – átveszi a békefenntartási műveleteket, e tekintetben hangsúlyozza az EU eddigi legnagyobb katonai küldetésének hatalmas jelentőségét, amely jelentős láthatóságot biztosít majd az EU-nak Boszniában, tudomásul veszi, hogy ez a legfőbb nemzetközi szereplővé lépteti elő az EU-t Boszniában, amely szereplőnek nem csak katonai, hanem polgári eszközök is rendelkezésére állnak, beleértve a segélyeket, a kereskedelmet és a politikai párbeszédet; kiemeli a Bosznia és Hercegovinában található némely politikai erők ellentmondásait, amelyek nyilvánosan támogatják az európai integrációt, azonban gátat szabnak a működő állam létrehozásához szükséges reformoknak,
8. üdvözli a tényt, hogy az EU hajlandó több felelősséget vállalni a BiH stabilitása kapcsán a korábbiakhoz viszonyítva; megállapítja, hogy az EU legnagyobb katonai küldetése az EUFOR az EU Bosznia-Hercegovina uniós rendőri missziójának kiegészítése; ezért hangsúlyozza, hogy a NATO vezette békefenntartó tevékenység SFOR átvétele 2004 decemberében nagy továbblépési lehetőséget jelent 10 évvel Dayton után, tudomásul veszi a katonai, valamint a rendőri elemekkel való bővülést; felhívja a Tanácsot, hogy gondoskodjon a résztvevők közötti maximális koordinációról és arról, hogy az Európai Parlamentet megfelelően tájékoztassák és külön tájékoztatást kapjon az EUFOR-ról,
9. üdvözli a Bosznia és Hercegovina kormányában újonnan létrehozott európai integrációs igazgatóság munkáját; elismeri a bekövetkezett pozitív fejleményeket; ismét hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a hatóságok továbbvigyék a reformfolyamatot és figyelmet fordítsanak olyan prioritásokra, mint a korrupció és a szervezett bűnözés kezelése, a még

szabaddal lévő háborús bűnösök elfogása, a súlyos válságban lévő gazdaság kezelése, a közigazgatás működőképessége fenntartásának megfizethetetlen költségei és a közigazgatási kapacitás általános hiánya,

10. sajnálattal veszi az Egyesült Államok 2003 júniusában hatályba lépett döntését arról, hogy az amerikai állampolgároknak Boszniában immunitást biztosítanak a hágai Nemzetközi Büntetőbírósággal szemben a bosznia és hercegovinai parlament ratifikációja után,
11. felkéri a boszniai hatóságokat, különösen a Republika Srpska kormányát, hogy teljes mértékben működjenek együtt az ICTY-vel a háborús bűnökkel vádolt személyek üldözésében, és amennyiben bebizonyosodik az együttműködés, akkor támogatja Bosznia jövőbeni meghívását a Partnerség a Békéért programban való részvételre; hangsúlyozza, hogy továbbra is a legsúlyosabb kérdés a megvádolt háborús bűnösök büntetlensége és kiadatásukkal kapcsolatos nehézségek, amelyek gátat szabnak a kiegyezésnek és a népek közötti kölcsönös bizalom kialakulásának; felhívja a bosznia és hercegovinai hatóságokat, hogy az igazgatás, civil társadalom, az ortodox egyház és minden felelős szereplő szintjén, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy Karadzicsot és Mladicsot a bíróság elé lehessen állítani, üdvözl e tekintetben a Republika Srpska által a közelmúltban háborús bűnök elkövetése miatt kiadott helyi elfogatóparancs alapján letartóztatott nyolc személy őrizetbe vételét, továbbá a Tanács egyre növekvő számú vádemelés alatt álló háborús bűnös pénzeszközeit befagyasztásáról szóló döntését,
12. elismeri, hogy a főképvisező irodájára (OHR) még mindig szükség van Bosznia és Hercegovinában, de nagyobb átláthatóságot és (európai) parlamenti felügyeletet követelne meg a főképvisező irodájának tevékenysége és döntései tekintetében, különösen tevékenységeinek a Bosznia-Hercegovina saját hatóságaira történő fokozatos átruházása fényében,
13. súlyos aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Nemzetek Környezetvédelmi Programjának kutatói a víz és Bosznia és Hercegovina különböző területeiről származó talajminták szegényített uránnal való fertőzöttségét állapították meg, aggodalmát fejezi ki az UNEP szennyezett területek megtisztítására vonatkozó javaslatával szemben tapasztalható tétlenség miatt,
14. üdvözl a Bosznia és Hercegovinában, Horvátországban, a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban, valamint Szerbia és Montenegróban található villamos generátoroknak a nyugat-európai UCTE rendszerbe történő visszakapcsolását, amely 1991-ben szakadt meg; úgy véli, hogy a Boszniai piac egyesítése, amely azt megelőzően a szövetségi és a Republika Srpska egységekre volt osztva, alaposan fellendíti Bosznia gazdaságát,

Szerbia és Montenegró

15. rámutat, hogy az elkövetkező két év kritikus lesz az államszövetség számára Szerbia és Montenegróban, mint ahogy a mindkét fél számára kielégítő megoldás megtalálása kulcsfontosságú eleme lesz az egész régió stabilitása szempontjából; ismételten megerősíti, hogy az Európai Uniónak készen kell állnia Szerbia és Montenegró megsegítésére a tartós megállapodás kidolgozásában, miközben semleges álláspontot

képviselnek abban a kérdésben, hogy milyen formát öltjön ez a kapcsolat,

16. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Szerbia nem működik együtt az ICTY-vel, továbbá felhívja a hatóságokat, hogy tegyenek további intézkedéseket a katonai és a rendőrségi reform kapcsán, különös tekintettel a titkosrendőrségre,
17. emlékezteti Szerbia és Montenegró kormányát, hogy az alapvető jogok és szabadságok – ide értve az etnikai és nemzeti kisebbségeiket is – tiszteletben tartása a koppenhágai kritériumok egyike és az – esetlegesen az EU-tagsághoz vezető – SAP-ban való részvétel előfeltétele,
18. elismeri, hogy a Koszovó státuszáról meghozandó jövőbeni döntésnek politikai következményei lesznek Szerbia számára, és ezért felhívja Belgrádot és Pristinát, hogy kezdjenek együttműködésen alapuló párbeszédbe, és Koszovó jövőjére nézve konstruktív megoldást találjanak,
19. felhívja az Európai Bizottságot, hogy gyorsítsa fel és a lehető leggyorsabban fejezze be munkálatait a megvalósíthatósági tanulmányra vonatkozóan, a stabilitási paktum és az Európai Unióval való mihamarabb történő társulási megállapodás megkötéséről szóló tárgyalások megkezdése érdekében,
20. tudomásul veszi a közelmúltbeli (október 23.) választások eredményét, de sajnálja az alacsony választási részvételt, különösen a koszovói szerb kisebbség tömeges bojkottját és azt, hogy ez kiemeli a területet változatlanul sújtó mély megosztottságot,
21. tisztában van azzal, hogy a sztandardok bevezetésének felülvizsgálatára 2005 közepén kerül sor annak megállapítása érdekében, hogy lehet-e vitát nyitni Koszovó jövőbeni státuszáról,
22. ragaszkodik azonban ahhoz, hogy a koszovói hatóságok hozzanak határozott intézkedéseket Koszovó minden lakosának biztonságának javítására,
23. elismeri a SAP követési mechanizmusnak (STM), mint Koszovó EU-kompatibilis strukturális reformjai támogatása egy módozatának fontosságát,
24. rámutat, hogy a konfliktus után több, mint 5 évvel szinte 3500 koszovói sorsa nincs megoldva, felhívja a szerb kormányt, hogy aktívan működjön közre azért, hogy az eltűntekkel kapcsolatos minden információ rendelkezésre álljon, felhívja továbbá a koszovói hatóságokat, hogy szolgáltasson információt a még mindig eltűntnek nyilvánított 500 koszovói szerbről,
25. felhívja a koszovói hatóságokat, hogy a szerb közösség jogait tartsák tiszteletben, könnyítsék meg a szerb menekültek visszatérését, tartsák tiszteletben az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1244-es számú határozatát és szigorral lépjenek fel a szervezett bűnözés és a kábítószercsempészet ellen,

Albánia

26. aggodalommal tölti el, hogy a politikai légkör Albániában problematikus, feszültségek vannak a kormányzó párton belül, ami a párton belüli szakadáshoz vezetett; elítéli az albán kormányt cselekvésképtelensége miatt; minden politikai párttól konkrét intézkedéseket vár a politikai klíma javítása érdekében,
27. hangsúlyozza Albánia adminisztratív kapacitásának és a hatóságok önkényes intézkedései elleni harc erősítésének szükségességét, javasolja, hogy határozottabban cselekedjenek a korrupció, a szervezett bűnözés, az ember-, fegyver- és kábítószer-kereskedelem elleni harchoz szükséges eszközök biztosítása érdekében, valamint a független és hatékony bírósági rendszer, különösen pedig az adminisztratív szektor számára egy működő igazságszolgáltatás elérésére tett lépések érdekében,
28. elismeri, hogy a szervezett bűnözés elleni harcban betöltendő szerepéből adódóan Albánia lényeges szereplője a régió stabilizációnak,
29. tisztában van azzal, hogy sokat kell még tenni a gazdasági szféra fejlesztéséért (pl. a lakosság negyede él a létminimum alatt), a korrupciót le kell győzni és az átláthatóságot növelni kell; felhívja a figyelmet az oktatási szektorban uralkodó nehéz körülményekre, különös tekintettel a gyermekek azonos tanulási esélyei garantálásának sürgető mivoltára az egész országban,
30. felszólítja az albán kormányt és a hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben a görög kisebbség jogait, és hangsúlyozza, hogy a stabilizációs és társulási megállapodási tárgyalások előrehaladása és Albánia távlati lehetőségei az Unióban szorosan összefüggenek az emberi jogok és a kisebbségek jogainak tiszteletben tartásával,

Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság

31. arra az álláspontra helyezkedik, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság teljes részvétele az európai integrációs folyamatban nem csak az ország, hanem az egész régió számára hasznos lesz,
32. üdvözli a kormányzat decentralizációs reformok végrehajtására irányuló erőfeszítéseit, amelyek a 2001-ben Ohridben aláírt keretegyezmény részét képezik; üdvözli a 2004 novemberi népszavazás kimenetelét, ami kifejezte az országnak az európai út iránti támogatását és megteremti a lehetőséget a további reformhoz, rámutat, hogy a volt Macedónia Jugoszláv Köztársaság decentralizációra irányuló erőfeszítéseit megfelelően támogatnia kellene az EU támogató programjainak, amelyek még jobban „dekoncentráltak” kell hogy legyenek annak érdekében, hogy felhasználják a nemzeti és helyi hatóságok szakértelmét,
33. arra az álláspontra helyezkedik, hogy a területi megosztottság fenntarthatóságára vonatkozó népszavazás kudarcra előkészíti az utat a két fő etnikai csoport közötti megbékéléshez az Ohrid-megállapodás irányvonalai mentén azzal a céllal, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságot a békés egymás mellett élés példájává tegye és hogy hozzájáruljon az egész régió stabilizációjához,

34. felkéri a Bizottságot, hogy a CARDS-ban tervezett módon ezután az országok intézményeit közvetlenül az EU pénzügyi irányítási rendszerébe foglalja bele,

Horvátország

35. üdvözli a 2004. június 18-i határozatot¹, amely Horvátországnak tagjelölt státuszt biztosít;

36. örömmel néz elébe annak, hogy hamarosan megnyissa a csatlakozási tárgyalásokat Horvátországgal a saját érdekek elve alapján,

37. felhívja a horvát kormányt, hogy folytassa és fokozza a párbeszédét az összes szomszédos országgal és működjön együtt teljes mértékben az ICTY-vel,

38. felhívja Horvátországot, hogy a Szlovéniával folytatott dialógus által rendezze a még meglévő határvitákat; kerülje el az olyan egyoldalú lépéseket, amelyek konszenzus nélkül, hátrányosan befolyásolnák a szlovén-horvát határok meghatározását és a határ demarkációját, és tegyen meg mindent a menekültek hazatérésének ösztönzésére és megkönnyítésére; valósítsa meg a volt Jugoszláviával (a mai Szerbia és Montenegróval) a Prelavka-félszigetről és a Kattarói Öbölbe (Boka Kotorska) való zavartalan szállításról szóló megállapodást; és tegyen meg mindent a menekültek hazatérésének ösztönzésére és megkönnyítésére,

39. tudomásul veszi Sanader horvát miniszterelnök, 2004 novemberi belgrádi látogatását, amely az első hivatalos látogatás volt az egykori Jugoszlávia összeomlása óta, megjegyzi, hogy Sanader miniszterelnök és Szerbia és Montenegró miniszterelnöke, Marovic úr egyezményeket írtak alá a nemzeti kisebbségekkel és a technikai és tudományos együttműködéssel kapcsolatban és hogy egyetértettek abban, hogy Horvátország és Szerbia és Montenegró jövőjében egyaránt szerepelnie kell az Európai Unió tagságnak,

Általános ügyek

41. felhív arra, hogy a nemzetközi fellépéseket jobban hangolják össze a térségben; megjegyzi, hogy mivel számos szereplő van jelen a régióban, ezért szükség van a hatáskörök közöttük történő meghatározására/ újrafelosztására, különös figyelmet fordít az Európai Újjáépítési Ügynökség és az Európai Bizottság régióban lévő „dekoncentrált” delegációi közötti hatáskörök/illetékességek egyértelmű újrafelosztásának szükségességére,

42. követeli az EU következő évekre vonatkozó balkáni stratégiájának jobb meghatározását, és különös tekintettel a Horvátországgal folytatandó tárgyalások megkezdésére kéri, hogy az EU különösen érzékenyen kezelje azt, hogy milyen üzenetet fog küldeni a többi délkelet-európai államnak,

43. rámutat, hogy a SAP a Nyugat-Balkánon lényeges keretet képez az országok EU felé történő haladásához,

¹ lásd: a Tanács következtetései, 2004. június 17/18 (10679/2/04 REV 2)

44. rámutat, hogy a SAP és a SAA szerepét meg kellene erősíteni, és hogy az EU-nak egy egyértelmű, lépésről lépésre meghatározott integrációs napirendet kellene megállapítania,
45. A társadalom egésze, de különösen a véleményformálók felölelése szükségességének fényében – a régió EU felé tartó haladásának folyamatán belül – felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy sürgősen intézkedjék a határellenőrzésekkel kapcsolatos együttműködés erősítése érdekében egy, a régió számára megvalósítandó szélesebb bel- és igazságügyi (IB) stratégia részeként, amelybe bele kell foglalni egy, a Bizottság által készített tanulmányt a régió országai számára a vízumkövetelmények progresszív megkönnyítéséről, eredményeit pedig 2005 végéig kell bemutatni; a tanulmánynak különleges hangsúlyt kell fektetnie arra, hogy miként lehet a diákok, valamint a civil szervezetek és a politikai intézmények képviselőinek mozgását elősegíteni,
46. hangsúlyozza, hogy a régió országai sokat tehetnek azért, hogy önmagukon segítsenek az EU-integráció felé vezető úton való további előrelépések elérésében a következő feltételek teljesítésével:
- együttműködés az ICTY-vel
 - a menekültek és kitelepítettek visszatérése érdekében folytatott hatékony politika megvalósítása
 - az emberi és kisebbségi jogok tiszteletben tartása,
 - aktív korrupció-, szervezett bűnözés-, ember-, fegyver- és kábítószer-kereskedelem-ellenes politikák megvalósítása,
47. Megjegyzi, hogy az EU politikájának egyik legfontosabb célkitűzésének az EU által nyújtott segítség kezelésével és megvalósításával kapcsolatos feladatok szisztematikus és progresszív átruházásának kell lennie, növelvén a helyi és nemzeti hatóságok szerepét, valamint a civil társadalom és a demokratikus erők stabilan növekvő elkötelezettségét ahogy és amikor a kérdéses országok rendelkeznek az ehhez szükséges megfelelő kapacitással,
48. felhívja a régió többi országát, hogy működjenek együtt a regionális infrastruktúra koordinálásában, mivel ennek az ágazatnak a fejlesztése elengedhetetlen, ha a régió gazdaságilag integrálódni akar,
49. sajnálja, hogy a menekültek és az IDP-k hazatérését a régióban még teljesen végre kell hajtani;
50. továbbra is komoly aggodalommal tölti el a fiataloknak a régióból történő tömeges kivándorlása és az ettől nem független szegénységi és munkanélküliségi szint, valamint a hazatérő menekültek újbóli beilleszkedésének kérdése,
51. megjegyzi, hogy az aknamezők a Balkánon még mindig az egyik fő akadályai a délkelet-európai régiók fejlődésének és integrációjának, és hogy az elmúlt években ugyan jelentős mértékű eredményes munkát végeztek, de az EU aknaprogram-tevékenységeit tovább kell folytatni a régió országaiban annak érdekében, hogy 2010-re elérjék az ottawai egyezmény aknameztes területeket meghatározó célkitűzését,
52. az a véleménye, hogy a fejlődés és egy valódi polgári társadalom támogatása

nélkülözhetetlen tényezője a demokratikus intézmények megerősítésének és a felek közötti teljes megbékélés ösvényét egyengeti,

53. sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen egy konkrét, a szomszédos régiók közötti megkönnyített mozgásszabadsággal felruházott területek létrehozására irányuló projektet, amely így növeli a határokon átívelő és regionális együttműködés fejlődését,
54. sürgeti a Bizottságot, hogy segítse elő és támogassa a városi szintű ikerintézményi együttműködési programok (twinning) létrehozását és támogasson minden olyan tevékenységet, ami megkönnyíti az EU és a SAP-országok különböző szereplői közötti hálózatok kialakítását,
55. felszólítja az összes illetékes politikai szereplőt, hogy azonnal kezdjék meg a párbeszédet Koszovó státuszáról, és keressenek hatékony megoldást a vitákra
56. sürgeti a Nyugat-Balkánt, hogy fogadja el és hajtsa végre az EU fegyverexporttal kapcsolatos magatartási kódexét
57. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácshoz, a Bizottsághoz, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányaihoz és parlamentjeihez, a térség valamennyi kormányához és parlamentjéhez, a stabilitási egyezmény EU koordinátorához, az EU különleges képviselőihez a régióban, az ENSZ különleges képviselőjéhez Koszovóban (UNMIK), az OSCE-hez és az Európa Tanácshoz.